

הצרכים

מ"ן תפ"א

ג' ד' ה' (ת"א)

שבת הגדולה בעת תפילין ל"ה היום

* מצותן וכו'. עיין בפמ"ג שמספק את מן התורה חייב כל היום או מן התורה די ברגע אחד שמונה ומדרכין כל היום ונעלוה עבדיו שאין לו גוף נקי ומסיק דעיקרן של דברים דאם לא הניח יום א' כלל לתפילין בעל מ"ע ונהניא רגע עליו קיים המצוה אבל מצוה מן המצוות מן התורה להזמין עליו כל היום וכו' עיין שם. ובספר ישועות יעקב ספק דמן התורה מצותן כל היום עיין שם. ועיין בספר א"ר שמוכח מדבריו דמי שידע שיש לו גוף נקי אין לו לפטור א"ע ממצוה תפילין כל היום. ופשוט דכוונתו אם יודע שיוכל לזהר א"ע ג"כ מהסכא הדעת דהיינו עכ"פ משחוק וקלות ראש כמו שכתבנו לעיל בבל"ג כ"ח עי"ש. ועיין בספר מעשה רב שכתב דאם חושש ליוהרא בפני הצדוק מותר בשל יד לבד. ומ"מ טוב לעשות של ראש קטן והרצועות יהיה ג"כ מכוסות מליך בשל יד לבד עכ"ד ואשרי המקיים דביו כמשאח"ל צנניגה כ"ח אלא תלמידיו את ר"א"ה צמה הארכת ימים א"ל וכו' ולא הלכתי ד"א בלא מצוה ובלא תפילין:

(א) ג' ד' ה' (ת"א)
 (ב) ג' ד' ה' (ת"א)
 (ג) ג' ד' ה' (ת"א)
 (ד) ג' ד' ה' (ת"א)
 (ה) הלכות הגדולה - ל"ה היום

ל"ה היום

לז זמן הנחת תפילין. וכו' ג' סעיפים:

א * גדול (ב) (א) שכר מצות תפילין וכל מי (ב) שאינו מניחם הוא (ג) בכלל פושעי ישראל (ד) בגופן: ב * מצותן להיותם עליו כל היום אבל מפני שצריכים גוף נקי שלא יפיה בהם ושלא יסיח דעתו מהם ואין כל אדם יכול לזהר בהם נהגו ישראל להניחם כל (ג) [א] היום ומ"מ צריך כל אדם לזהר בהם (ה) להיותם עליו (ו) * בשעת ק"ש (ז) ותפלה:

ג' ד' ה' (ת"א)

(ג) ישן בהם. ולא חשוי היסח הדעת אלא כשהוא עומד בשחוק וקלות ראש (ג) אלא כשהוא עוסק במלאכתו ולאומנתו ואין דעתו עליהן ממש אין זה נקרא היסח הדעת (ד) אם לא שמעריד דעתו כ"כ ללרכי הגוף עד שלבצו פונה מ"ש מחמת טרדונו וכן כשהוא ישן שוכח הצלי העולם. ומ"מ מצוה מן המצוות שיהא דעתו תמיד על התפילין ושלא יסיח דעתו מהן למשך ולהרהר במחשבות רעות שמטעם זה חייב למשמש כל שעה שלא יסיח דעתו מהן צ"ח] זולת (ה) נשעת התפלה והלימוד א"ש ליתן דעתו צהתפילין:

ג' ד' ה' (ת"א)

למ. תפילין יש ללכת בהם כל היום ואפילו משא ומתן מותר, והצטער מאד שמבטלין המצוה, ודברים בטלים אסור, ואמר שנכון ללובשן ואין בזה משום יוהרא, ואם הושש ליוהרא יניח בשל יד לבד, ומ"מ טוב של ראש קטן ומכוסות עם הרצועות מליך בשל יד לבד, ואם הולך לדבר מצוה ויתבטל ממצות תפילין ישקול אם אפשר למצוה באחרים (ועיין להלן ס"ק ס').

בשערי רחמים, ועיין בשאלות מביא הגאון רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל בשם רבו הגר"א זצ"ל שהצטער מאד על הדור הזה שמבטלין עיקר המצוה דתפילין שמצותה כל היום, וכידוע שבעל הסמ"ג היה מסבב העולם להזהיר לכל ישראל שילבשו בגד בת ד' כנפות עם ציצית, כך אלו היה בכוחותיו היה סובב את העולם להחזיר שטרה ליושנה שיניחו ישראל תפילין כל היום, עיקר האיסור בהיסח הדעת הוא לזהר שלא לישן בהם ולא להפית ח"ו, ובניקל יכול לזהר ולקיים המצוה ובכל שעה מקיים הלובשן שמונה מצות כדחז"ל (מנחות מ"ד) אמר רב ששת כל שאינו מניח תפילין עובר בשמונה עשין, וליוהרא לא חיישינן, והלואי שגם הרואים יעשו כן, ואמר עוד בשם רבינו זצ"ל דבזמן הזה לא שייך יוהרא, ואדרבה נכון לפרסם, [ע"י במסילת ישרים פרק כ' דבגופי המצוות שחייבין בהם לא שייך לחוש ליוהרא, רק בדברים שאינם חובה אלא מנהג חסידות עי"ש שהאריך בזה וסיים שם: כללו של דבר כל מה שהוא עיקרי במצוה יעשהו לפני כל מלעיג, וכל מה שאינו עיקרי והוא גורם שחוק והתול לא יעשהו] והרוצה להתנהג בפרישות יפרסם שרצונו לפרוש ולהצטדק, חולת זה לא יפטר מהם, אך שלא להפליג בפרישות כאלו

הגדולה

והגר"ח מוולוז'ין זצ"ל בשם הגר"א שבזה"ז לא שייך יוהרא ואדרבה נכון. לפרסם גם מי שרוצה לפרוש מן העולם יצעק ברחובות שרוצה לפרוש ולהצטדק, ובשם הגאון רבי הירש לווינוון זצ"ל (חתנו של הקדוש ה"חפץ חיים") שמעתי מפי מו"ר הגרמ"ש זצ"ל שאמר שהובטח לנו ל"ו צדיקים נסתרים בכל דור, וטען שהיום צריכים להתפלל גם לגלויים ל"ו צדיקים, שאז יראו וילמדו מהם ויתרבה כבוד שמים.